

גו טאלנט: אמיר פרגמן מראש העין רוצה להיות אלוף העולם במשחק העתיק בעולם

הכירו את המשפחה מראש העין שהצליחה לסחוף אלפים בישראל אחרי משחק הלוח האסטרטגי העתיק "גו". האב שביט פרגמן פתח מועדונים בכל הארץ ובקרוב ישיק חוג למחוננים בעיר. הבן אמיר, אלוף ישראל וקפטן הנבחרת הלאומית מתכונן לאליפות העולם ביפן. תוכלו לפגוש אותם ביום חמישי הקרוב בערב הגאלה למשחק שעורך מועדון "גו מיינד" המקומי

27.4.18 12:24
מאת: מזל טלבי לוי

אמיר פרגמן מראש העין רוצה להיות אלוף העולם. זו בהחלט שאיפה יפה, במיוחד אם אתה מתחרה במשחק לוח העתיק בעולם, המשחק הלאומי של סין, יפן וקוריאה שמשחקים בו מעל 60 מיליון איש בעולם וכמעט כל ילד במזרח הרחוק לומד לשחק בו מגיל צעיר. אבל פרגמן, סטודנט לביולוגיה באוניברסיטת הנגב – בן 25, אלוף ישראל במשחק האסטרטגיה גו בשלוש השנים האחרונות וקפטן נבחרת ישראל, לא מתכוון לעשות ליריביו חיים קלים.

עוד לפני אליפות העולם ביפן שתתקיים בטוקיו בתחילת מאי, ישתתף פרגמן ביום חמישי הקרוב בערב גאלה של המשחק בראש העין אותו מארגן מועדון ה"מיינד גו" המקומי. לאירוע הזמנו ראש העיר, שלום בן משה, ושגרירי יפן, קוריאה וסין.

קצת רקע: משחק האסטרטגיה, שמזכיר במראהו דמקה אבל שונה ממנו ב-180 מעלות, הומצא בסין לפני כ-4,000 שנה ומשלב אלמנטים פשוטים של עץ, קוים ואבנים. מטרתו הוא להקיף כמה שיותר שטח על לוח המשחק. מסין עשה המשחק עלייה ליפן ועם השנים נחשב במדינה למשחק הלאומי והפך לאחת מארבע האמנויות הקלאסיות. כיום משחקים ברחבי העולם עשרות מיליוני בני אדם בטורנירים ואליפויות בהם מוענקים לזוכים מאות אלפי דולרים – בדומה לתחומי ספורט פופולריים אחרים.

את המשחק הכיר לפרגמן בגיל 10 אביו, שביט פרגמן, שעד היום נחשב למשוגע לדבר שהקים רשת מועדוני "גו" ברחבי הארץ. "אבא שלי למד את המשחק עוד כשהיה באוניברסיטה והוא זה שלימד אותי. כמו כל ילד שאוהב לנצח, ברגע שניצחתי זה היה המשחק הכי כיף בעולם וכשהפסדתי זה המשחק היה הכי גרוע בעולם. אפשר לומר שהתאהבתי במשחק שלימד אותי איך להתמודד עם ניצחונות ועם הפסדים, לדעת שלא כל הזמן אפשר ושצריך ללמוד מזה הלאה. זה מאוד חשוב לדעתי."

לאורך השנים התפתחו יצירות אומנות רבות בהן שזור פולקלור הקשור למשחק והן מעידות על חשיבותו התרבותית, מסביר פרגמן האב. "המשחק, שהוא דרך חיים, מחנך לכבוד הדדי בין השחקנים והוא בעל ערכים חינוכיים רבים. הוא מפתח חשיבה, דמיון, ריכוז יצירתיות, ראית התמונה הגדולה ופיתוח יכולות הנמקה אסטרטגית, והוא נלמד כיום במספר אוניברסיטאות ברחבי העולם במסגרת תואר שני במנהל עסקים וסוחר צעירים רבים אליו."

האב הקים כאמור בשנת 2004 את רשת של מועדוני "מיינד גו" בתל-אביב, ראש העין, ירושלים, באר-שבע, חיפה ובערים נוספות אליהם מגיעים שחקנים רבים. "בשנת 1980 למדתי לתואר ראשון במסגרת לימודי עתודה ושמו פתק בקפטריה של האוניברסיטה בירושלים על החוג "גו", מספר האב. "לחוג לא נרשמתי, אבל זה עניין אותי וקניתי את המשחק בחנות צעצועים, השגתי שני ספרים והתחלתי ללמוד את התחום. כעבור זמן מה פתחתי את מועדון 'גו' בירושלים כי למדתי שם ובתל אביב כי נולדתי שם. אחרי מספר שנים נטשתי את המשחק וכשהתחלתי לכתוב את התזה שלי בלימודי התואר השני וה-MBA-המודל שלי היה אסטרטגיה מגו ומתורת המשחקים."

כעבור מספר שנים כאשר שביט השתחרר מהצבא, הוא החל לעבוד כסמנכ"ל חברת תרופות, שם גם יישם אסטרטגיה מתחום הגו. בשנת 2004 פתח את המועדונים מחדש. "באותה תקופה, לקחתי את אמיר הבן שלי לאליפות אירופה לילדים והוא זכה במקום שלישי ומאז מבחינתי הכל היסטוריה. המועדון נפתח מחדש, ישראלים רבים זכו להישגים בינלאומיים בטורנירים ומשתתפים בטורנירים בינלאומיים כמו אליפות אירופה לילדים ונוער ואליפות אירופה הפתוחה. בנוסף, מידי שנה משתתפים נציגים ישראלים באליפות העולם לשחקנים חובבים ביפן ובקוריאה."

אמיר פרגמן-גו. צילום שביט פרגמן

למה היו חשוב לך לפתוח את הרשת המועדונים?

"כי ראיתי שהילדים שלנו הם העתיד, שהמשחק מפתח אצלם את הדמיון, את היצירתיות ואת הזיכרון והריכוז וזה היה מאוד חשוב לי. בתור ילד לשני הורים מורים, כל הנושא החינוכי והכבוד שהמשחק נותן הוא ערך עליון מבחינתי, כי לא משנה אם ניצחת או הפסדת, בסוף המשחק אתה אומר תודה וזה שם אותך במקום תרבותי."

אמיר פרגמן. צילום אביה ישראלי

צעירים יצירתיים יותר

אמיר פרגמן, הוא כאמור חבר בנבחרת הישראלית שהסגל שלה מונה שמונה שחקנים בהם השחק המבוגר ביותר הוא בן 32 והצעיר ביותר בן 21. הוא מתאמן מדי יום על מנת לשמור על כושר המשחק שלו. פעם בחודש, משתתפת הנבחרת בתחרות אינטרנטית נגד נבחרת אירופה. "בתחרות האינטרנטית לוקחים חלק כל פעם ארבע שחקני הנבחרת וכרגע אנחנו נמצאים במקום השביעי מתוך 10 מקומות."

מה ההבדל בין משחק אינטרנטי למשחק פנים מול פנים?

"ההבדל הוא משמעותי. המשחק עצמו זה משחק אחד על אחד. אני משחק מול היריב שלי וכאשר משחקים בתחרויות פנים מול פנים, אפשר לראות את התגובות של השחקן היריב למהלכים, ולפעמים יש את העניין הפסיכולוגי, האם הוא מסתכל על חלק מסוים על הלוח או שלא, דברים שלא ניתן לראות באינטרנט על המסך במחשב."

איך התחושה בנבחרת?

"אני משחק את המשחק כבר 15 שנה ונוצר ביני לבין השחקנים האחרים קשר מיוחד. יש בנינו כימיה של חברות מילדות, כולנו גדלנו יחד עם המשחק. בכלל, השחקנים הם מאוד אינטליגנטים, יצירתיים וחכמים וזה מוסיף מאוד לחברות ולמשחק עצמו."

מה משאיר אותך כל כך הרבה שנים בתחום?

"גו זו אהבה ראשונה שלי. זה משחק שהוא מפתח מאוד יצירתיות וחייבים להישאר עם גמישות מחשבתית כל הזמן."

והוא מתאים לכל אחד?

"לדעתי כן. הרי ביפן, סין וקוריאה כל ילד בן שש לומד את המשחק. הילדים המוכשרים עוברים לביתה ספר ל'גו' וגם בארץ משחקים אותו מכל המגזרים ומכל הארץ."
פרגמן אמנם אוהב בתואר אלוף הארץ בגו וייצג את אירופה באליפות העולם לסטודנטים בשנה שעברה, אבל הוא עדיין שייך לקטגוריית החובבנים (דן 5). החלום שלו לעבור לשלב הבא של המקצועניים. "המעבר בין חובב למקצוען קשור לרמות המשחק", הוא מגלה. "צריך להגיע לרמה הגבוהה ביותר בחובבנים שזה דן 7 ולאחר מכן עוברים הסמכה ומבחן בליגה הגבוהה ומי שמתאים מתקבל למקצוענים."

ומתי תהפוך למקצוען?

"מקווה שלא עוד הרבה זמן. אבל כרגע אני לא משקיע המון זמן מאחר ואני לומד באוניברסיטה וקשה לי להשקיע בשני התחומים מכוון שהלימודים מאוד חשובים לי. אבל תמיד יש את החלום הזה, חלום ילדות ואני מקווה שיום אחד אני אצליח."

אולי המשחק קיים כבר אלפי שנים אבל מסתבר שבשנים האחרונות יותר ויותר צעירים מצטרפים אליו בישראל ובעולם. "השחקנים הטובים בעולם, הקוריאנים והסינים, הם בני 20-23. כל שנתיים-שלוש מגיע גל חדש של שחקנים שמשתלטים על המקום הראשון. אני בטוח שכשאהיה בן 50 לא ארצה להפסיד לילד בן 20", מסביר פרגמן.

ולמה זה קורה?

"לדעתי, כשאתה צעיר אתה חושב אחרת – חושב יותר יצירתי וכלל שמתבגרים היצירתיות הולכת ופוחתת. בנוסף למבוגרים יש פחות זמן להשקיע במשחק. זה קשה כשיש לך משפחה, זוגיות, עבודה וילדים."

לשחק עד היום האחרון

משפחת פרגמן הגיע לראש העין בשנת 1993 לאחר שאמיר נולד. בין השנים 2005-2007 אירחו בראש העין את שלושת הקונגרסים הראשונים של הגו ובעיר התקיימו חוגים בתחום. בשנה יפתח חוג למחוננים בעיר. ערב הגאלה שיתקיים בסוף השבוע נועד לחשוף ליותר ויותר אנשים את המשחק.

אמיר, מה זה אומר מבחינתך להיות אלוף?

"מבחינתי להיות אלוף זה להגשים חלום. אני משחק מגיל 10, התחרות הראשונה ששחקתי בה הייתה אליפות אירופה לילדים עד גיל 12. הגעתי לתחרות רק כדי להשתתף, להכניס רגל, ולקחתי את המקום השלישי. שם זה תפס אותי. עד אז, לא הייתי מודע לכמה המשחק כיף וחשוב עבורי ומאז אני רודף אחרי זה. בכל פעם שאני לא זוכה אני מרגיש מאוכזב מעצמי, כי אני יודע שאני יכול לעשות יותר. כשאני זוכה, אני יודע ששחקתי את המשחק הטוב ביותר שלי לאורך זמן בצורה טובה. אני המבקר הכי חריף של עצמי. ומעבר לכך, להיות אלוף זה לייצג את המדינה, לייצג את ישראל וזה עבוד אדיר מבחינתי."

כמה זה קשה מבחינת מימון העלויות?

"בתחרויות עולמיות לרוב יש ספונסר של התחרות עצמה שממן למשתתפים את העלויות של השהייה בתחרות, את הכרטיס ולעיתים יש סבסוד של התחרות עצמה או סבסוד חלקי של האגודה הישראלית. אבל לצערי אין לנו ספונסרים כמו שיש בענפי ספורט אחרים. את מחנות האימונים למשל אנחנו מממנים באופן פרטי."

אתה רואה עתיד למשחק בארץ?

"החלום שלי, שגו יהיה ענף יותר פופולארי יותר בארץ. כשאני אומר לאנשים שאני אלוף הארץ בגו, הם שואלים מה זה גו, חלקם חושבים שמדובר בגוגואים. לעומת זאת, אם מישהו יגיד שהוא אלוף הארץ בשחמט, כולם יידעו מה זה. לכן חשוב לי שאנשים יכירו את הענף ואת הספורט הזה."

עד מתי תשחק, עד איזה גיל?

"באופן אישי אני רוצה להתקדם ולהגיע לרמה הכי גבוהה שאני יכול. אמשיך עד שהמוח לא יעבוד. מבחינתי עד אין סוף. ביום האחרון שלי בעולם אני עדיין אשחק. זה חלק חשוב ובלתי נפרד מהחיים שלי."